

תת"ע 5972/10/20 - כאוכב אל חטיב נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 5972-10-20 מדינת ישראל נ' אל חטיב
תיק חיצוני: 14216505058

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקשת	כאוכב אל חטיב ע"י ב"כ עו"ד עמיד גזמאוי
נגד	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה ע"י ב"כ עו"ד
משיבה	אולגה שץ-אברבך

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 1.11.20.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

היה מקום לדחות את הבקשה על הסף מן הטעם שהוגשה באיחור. המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, בתיק בית המשפט קיים אישור מסירה על פיו פסק הדין בהיעדר הומצא למבקשת ביום 16.11.20; כך שהבקשה לביטול פסק דין הוגשה למעלה מ-5 חודשים ממועד הידיעה אודות פסק הדין, - איחור שלא הוסבר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה.

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, ברי כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שאין מחלוקת כי המבקשת קיבלה את ההזמנה לדיון במועד ביצוע העבירה, כך שקיימת אינדיקציה ברורה לידיעת המבקשת אודות הדיון בו נשפטה בהיעדרה, ואין על כך מחלוקת; ואין בטענת המבקשת, כי בתאריך הנל נכחה בבניין הישן של בית המשפט, כדי להצדיק היעדרה של המבקשת מן הדיון שהתקיים בהיעדרה.

המבקשת זומנה לדיון בבית משפט לתעבורה בחדרה, ובמועד אליו זומנה היה משכנו של בית המשפט לתעבורה בבניין "החדש" זה מכבר; ואין בטענה כי התייצבה בבניין הישן "ונמסר לי שבית משפט נסגר ובטח אקבל זימון חדש" כדי

להצדיק את אי ההתייצבות, והמבקשת כלל אינה מפרטת בתצהירה באלו נסיבות ועל ידי מי נמסרו לה הדברים הנטענים. בכל מקרה, ככל שאכן התייצבה המבקשת בבניין הישן, היה עליה לפנות למזכירות או למרכז מידע ולברר, או אז היה נמסר לה מקום משכנו החדש של בית המשפט (שהינו בקרבה סמוכה מאוד למקום משכנו של בית המשפט הישן).

אשר לתנאי השני, אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקשת לא הציגה טעמים כלשהם ולא הצביעה על שיקולים הנתמכים בתשתית ראיתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

גם העונש שהושת על המבקשת (2 חודשי פסילה על תנאי וקנס 1,000 ש"ח) הינו סביר, בהתחשב בתקופת פקיעת רישיון הרכב (מעל שנה וחצי) ובעברה התעבורתי (6 הרשעות קודמות, 2 מתוכן דומות מסוג ברירת משפט); ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"ב סיוון תשפ"א, 23 מאי 2021, בהעדר הצדדים.